

Japonska in Amerika na morju. — Novi ameriški mornariški gradbeni program je zelo vznemiril Japonce. Japonski mornariški minister je izjavil, da bo z novim ameriškim programom povečana ameriška vojna mornarica imela leta 1939 tako vojno brodovje, da bo japonsko obsegalo komaj 60 odstotkov ameriškega. Zato mora Japonska graditi nove vojne ladje. Podrobnosti programa še niso znane. Graditi pa bodo začeli Japonci takoj, ko bodo gotove sedaj v gradbi se nahajajoče edine, ki jih potrebujejo za nadomestilo starih ladij. Z ozirom na vznemirjenje, ki je nastalo na Japonskem radi ameriškega gradbenega programa, je izja-

Za spomladansko zdravljenje

čiščenje krvi in pri slabi prebavi uporabljajte znani **PLANINKA ČAJ BAHOVEC**. Pristen je le, če nosi:

1. zaščitni žig. — 2. ime proizvajalca: Apoteka M. Bahovec, Ljubljana. — 3. paket mora biti vezan in plombiran.

Torej za spomladansko zdravljenje samo pravi:

PLANINKA-ČAJ-BAHOVEC iz Ljubljane.

Reg. pod Sp. br. 76
od 5. 11. 1932

vil predsednik pomorske komisije ameriškega senata Wilson, da je ameriški gradbeni načrt v popolnem soglasju s pogodbami Združenih držav in da novi program nima nobenih nadaljnjih ciljev.

ko sinov in hčera, ki posvečujejo svoje življenje in svoje delo visokim ciljem katoliškega misijonstva med pogani. V raznih delih sveta delujejo kot misijonarji in misijonarki otroci našega naroda, ki s tem dokazuje, da je v njegovih vrstah obilno krščanskega idealizma in mnogo sebe darujoče ljubezni do bližnjega. Zadnji čas je zopet kar pet oseb iz Slovenije odšlo v poganke pokrajine, in sicer v Afriko, Kitajsko in Japonsko vršiti službo krščanske resnice in ljubezni. Misijonski brat A. Kramberger, ki je znan našim bralcem po svojem zanimivem potopisu, je došel koncem lanskega leta v Belgijski Kongo (v srednji Afriki) ter je dodeljen misijonski postaji Lukolela. Z njim je dopotoval v Kongo drugi Slovenec, misijonski brat Marcel Kerševan ter je prideljen poštabi v Irebu. V septembru lanskega leta so odšle v poganke misijone 1 frančiškanska sestra Marija Luževič in 2 slovenski usmiljenki iz družbe sv. Vincencija Pavelskega, in sicer sestra Agneza Jančar in s. Jožefina Zupančič, koje dve sestri sta tudi usmiljenki in sicer deluje ena v Beogradu, druga pa v Egiptu. S. Jožefina Zupančič je odpotovala v Japonsko. Spotovanja je pisala svoji sestri v Beograd. V svojem pismu opisuje, kako je v mestu Port Saidu (ob Sredozemskem morju na meji Egipta) se sestala s svojo sestro (usmiljenko), katere ni poznala, ona pa nje ne. Ko se je motorni čoln z 2 sestrama usmiljenkama ustavil ob ladji, ki se je na njej vozila sestra Zupančič, sta sestri vstopile na ladjo in ena izmed obeh je stopila k njej ter jo slovensko vprašala: »Ali si ti, Lojzka?« Tako sta se spoznali. Sestra Zupančič in njenih pet tovarišic so sploh prve usmiljenke na Japonskem. Ustanovile so kar 2 naselbini: 3 so odšle v mesto Osako, 3 (med njimi tudi sestra Zupančič) pa v Fukuoki. Odkar je g. Alojzij Floran odšel v Hongkong (na Kitajsko), je sestra Zupančič edina zastopnica slovenskih misijonarjev na Japonskem. Usmiljenka sestra Agneza Jančar in frančiškanka Marija Luževič sta dopotovali na Kitajsko, kjer vršita svoj težak poklic v službi ljubezni do bližnjega. Slovenski misijonarji in misijonarki nosijo luč krščanske kulture v poganke kraje ter tako dokazujejo svetu, da so sinovi in hčere slovenskega naroda, ki je tudi vsled svoje udeležbe v misijonstvu uvrščen med kulturne narode. Razveseljivo in za

naš narod častno dejstvo je, da se vsako leto, da skoro vsak mesec množi število slovenskih sinov, ki so se odločili za misijonski poklic. V tem mesecu so odpotovali iz trapistovskega samostana v Rajhenburgu 2 patra (o. Robert Kukovičič in o. Krizostom Zemljak, 1 pater je že prej odpotoval) in 2 brata (Marijan Zakrajšek in Gregor Bevc) v severno Afriko na misijonsko delo. V alžirski nadškofiji, 75 km od mestu Alžir, na gorovju Atlas, v višini 1100 m, si ustanovijo novo trapistovsko naselbino, kjer bodo z molitvijo, spokornim življenjem, dobrotelostjo in z zgledom krščanskega življenja širili krščanstvo. Naj bi molitev slovenskega ljudstva spremljala delo slovenskih misijonarjev ter jim zajamčevala božji blagoslov!

BIRMOVANJE V LETU 1934.

I. v dekaniji Dravsko polje:

1. v nedeljo dne 29. aprila pri Sv. Juriju v Hočah, 2. v ponedeljek dne 30. aprila pri Sv. Mariji v Slivnici, 3. v torek dne 1. maja pri Sv. Ani v Framu, 4. v sredo dne 2. maja pri Sv. Mariji v Cirkovcah, 5. v četrtek dne 3. maja pri Sv. Mariji na Ptujski gori, 6. v soboto dne 5. maja pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju in 7. v nedeljo dne 6. maja pri Št. Janžu na Dravskem polju.

II. V dekaniji Novacerkev:

1. v četrtek dne 10. maja pri Sv. Lenartu v Novicerkvi, 2. v soboto dne 12. maja pri Sv. Petru in Pavlu v Vitanju, 3. v nedeljo dne 13. maja pri Sv. Jerneju v Vojniku, 4. v ponedeljek dne 14. maja pri Sv. Mariji v Črešnjicah, 5. v torek dne 15. maja pri Sv. Jožefu na Frankolovem, 6. v sredo dne 16. maja pri Sv. Mariji na Dobrni in 7. v četrtek dne 17. maja pri Sv. Martinu v Rožni dolini.

III. V dekaniji Murska Sobota:

1. v torek dne 22. maja pri Sv. Nikolaju v Murski Soboti, 2. v sredo dne 23. maja pri Sv. Martinu v Martjancih, 3. v četrtek dne 24. maja pri Sv. Nikolaju v Vel. Dolencih, 4. v soboto dne 26. maja pri Sv. Mariji v Gornji Lendavi, 5. v nedeljo dne 27. maja pri Sv. Juriju v Prekmurju, 6. v ponedeljek dne 28. maja pri Sv. Heleni v Pertoči, 7. v torek dne 29. maja pri Sv. Jožefu v Cankovi, 8. v sredo dne 30. maja pri Sv. Mariji v Tišini.

IV. V dekaniji Šaleška dolina:

1. v nedeljo dne 3. junija pri Sv. Juriju v Škalah, 2. v ponedeljek dne 4. junija pri Sv. Martinu pri Šaleku, 3. v torek dne 5. junija pri Št. Janžu na Vinski gori, 4. v sredo dne 6. junija pri Sv. Pankraciju na Gornji Ponikvi, 5. v četrtek dne 7. junija pri Sv. Ilju pri Velenju, 7. v soboto dne 9. junija pri Sv. Andreju v Belihvodah, 8. v nedeljo dne 10. junija pri Sv. Mihaelu v Šostanju in 9. v ponedeljek dne 11. junija pri Sv. Petru v Zavadnjem.

SVETU KATOLIŠKEM

Najnovjši svetniki(ce). V svetem letu, ki se bo končalo na veliki ponedeljek, 2. aprila 1934, je sv. Oče izvršil več proglašitev za svetnike, odn. blažene. Nekateri bomo v naslednjem navedli. Praznik Brezmadežne, 8. december 1933, je papež Pij XI. porabil kot nekako zaključno svečanost 75letnice Marijinih prikazni v Lurdu ter je ob tej priliki proglašil blaženo Bernardiko Soubirous, ki se ji je Marija prikazala v lurški votlini, za svetnico. Prvo nedeljo v marcu, 4. marca 1934, je bila za svetnico proglašena blažena Marija Mihaela, ustanoviteljica reda »Služabnic zakramenta sv. Rešnjega Telesa in ljubezni«. Rojena je bila v Španiji iz plemiške rodbine, ki je spadala med najvišje špansko plemstvo ter se je imenovala Marija Mihaela Lopez de Castillo. Že kot deklica je skazovala ubogim veliko ljubezen. Ko je dorasla, je sklenila ostati neomožena, da bi mogla Bogu ložje služiti. Ko je njen brat bil imenovan za španskega poslanika v Parizu, se je z njim preselila tjakaj. Njena vsakdanja pot je bila v cerkev k obhajilni mizi ter v hiše bolnih in siromakov. Ko je bil brat predstavljen v Bruselj (v Belgijo), mu je tudi tje sledila. Ko se je vrnila v Madrid, je sklenila ustanoviti nov cerkveni red, ki naj bi imel nalogo, poleg čiščenja presv. Rešnjega Telesa izvrševati dobrotelost iz krščanske ljubezni do bližnjega. Pri tem jo je podpiral njen spovednik nadškof Anton Claret, ki je bil l. 1925 proglašen za blaženega. Ko je l. 1865 šlo v Rimu za to, ali naj se potrdi nov red na osnovi od nje predloženih pravil, je sama hotela potovati v Rim. Naenkrat pa sliši, da je v mestu Valenciji izbruhnila kuga. Takoj gre v Valencijo ter z največjo ljubeznijo streže bolnikom. Nafeze se sama te boleznii ter umre dne 24. avgusta 1865 v resnici kot l. »služabnica zakramenta sv. Rešnjega Telesa in ljubezni«. O Veliki noči 1934 pa se bo kot svečan zaključek svetega leta vršila proglašitev za svetnika po vsem svetu v svojih duhovnih sinovih in njihovih delih svetitega blaženega Don Bosca, ustanovitelja salezijancev.

Slovenski misijonarji. Naš narod je številčno majhen, pa vendar ima veli-

V. V dekaniji Ljutomer:

1. v nedeljo dne 17. junija pri Sv. Križu pri Ljutomeru, 2. v ponedeljek dne 18. junija pri Sv. Mihaelu v Veržuju, 3. v torek dne 19. junija pri Sv. Janezu Krstniku v Ljutomeru, 4. v sredo dne 20. junija pri Sv. Roku in Sebastijanu v Cezanjevcih, 5. v četrtek dne 21. junija pri Sv. Trojici v Mali Nedelji, 6. v soboto dne 23. junija pri Sv. Juriju ob Ščavnici, 7. v nedeljo dne 24. junija pri Sv. Magdaleni v Kapeli, 8. v ponedeljek dne 25. junija pri Sv. Petru v Gornji Radgoni in 9. v torek dne 26. junija pri Sv. Mariji v Apačah.

VI. V mariborski stolnici:

bo sv. birna na binkoštno nedeljo dne 20. maja 1934.

Crni dnevi življenja.

Da je tuzemsko življenje le trudapolna pot skozi dolino solz in gorja, čutilimo z dneva v dan močneje. Kot postaje križevega pota pa so v življenju trenutki, ko nam božja dekla smrt iztrga sedaj očeta ali mater, sedaj sestro ali brata, sedaj spet morda ljubljenega otroka.

Bolj kot kdajkoli nam je ob takih prilikah dobro prijateljstvo in dejanska nesebična pomoč. Da nam ti črni dnevi v življenju ne bi prizadevali pretežkih ran, je naša domača Vzajemna zavarovalnica organizirala posebno posmrtninsko zavarovanje »Karitas«. Okrog te ljudske ustanove naj

bi se zbral ves naš narod ter z majhnimi mesečnimi prispevki lajšal težo svojih žalnih dni.

»Karitas« je povsem pošten način ljudskega zavarovanja. Zato je že v najkrajšem času dosegla nepričakovano lepe uspehe. Naše dobre družine naj bi ne pomišljale, temveč čimpreje pristopile k »Karitas«. — Zastopniki Vzajemne zavarovalnice in »Karitas« so v sleherni župniji.

Slabo vreme je vedno nevarno za Vaše zdravje in „nedolžno“ prehlajenje se lahko razvije v teško in dolgotrajno bolezen. Vsled tega vzemite takoj po prvih znakih svetovnoznane **ASPIRIN** tablete z Bayerjevim križem.

ASPIRIN

V. z. »JUGOSLAVA« l. d., Zagreb, Cakova 32. Oglas je registr. bod. S. br. 437 od 10. I. 1934.

NOVICE**Osebne vesti.**

Duhovniške vesti. Doktorat iz bogoslovja je prejel na ljubljanskem vseučilišču g. Rudolf Hanželič, veroučitelj na državni realni gimnaziji v Celju. G. Jurij Guzej, kaplan pri Sv. Martinu p. Velenju, je nastopil službo hišnega duhovnika v bolnici v Slovenjgradcu. G. Ignacij Godina, kaplan v Dolnji Lendavi, je prestavljen v Turnišče.

Umrli je v Mariboru v starosti 73 let g. Tomaž Stranjšak, bivši poštni poduradnik, doma od Sv. Jurija ob Ščavnici. Veliko dobrega je storil kot katoličan po srcu in v dejanjih posebno še za razširjenje Mohorjeve družbe in sploh dobrega časopisja. Bodi mu Vsemogočni plačnik za obilna dobra dela!

Nesreče.

Strahovito se je opeknel z vrolo barvo za barvanje platna v predilnici Zelenska in drug v Mariboru 23letni delavec Alojzij Letnik.

Dva posestnika pogorela. V Vrhovdolu pri Limbušu pri Mariboru je upepelil ogenj stanovanjsko hišo posestnika Mihaela Bezenška. V Framu je zgorelo posestniku Jožefu Španingerju gospodarsko poslopje, krma in razno orodje. Pri obeh požarih pade sum na zlobno roko.

Nesreča z orožjem se je dogodila v Marenbergu. V torek dne 6. marca, ob sedmih zvečer, so učenci in učenke na-

še obrtne nadaljevalne šole odhajali iz šole. Naenkrat pa se je krojaškemu vajencu C. sprožil čisto kratek flobert, ki ga je držal v roki in krogla je šla dimnikarskemu vajencu Henriku Seebaherju v pljuča. Fanta so takoj odvedli k domačemu zdravniku, nato pa v slovenjgraško bolnico.

Požar je uničil v Račah pri Pragerskem gospodarsko poslopje posestnice Katarine Kozoderc. S poslopjem je zgorela krma, gospodarsko orodje in znaša škoda 45.000 Din.

Otrok smrtno ponesrečil. Trije otroci čevljarja Bergleza iz Prešernove ulice v Celju so se dne 7. marca igrali na prostoru zadaj za starim okrožnim sodiščem. Nenadno so prevrnili trugo za gramoz, ki je padla na triletnega Tončka, ga zadela na desno sence ter mu zlomila desno roko. Ko so prihiteli ljudje na pomoč, je bil otrok že mrtev.

Dva delavca — žrtvi zastrupljenja. V Žalcu se je pripetila dne 9. marca nesreča, ki je zahtevala dve smrtni žrtvi. Posestnik Rudolf Janič iz Žalca ima na svojem posestvu 3 m globoko betonsko jamo, katero je napolnil na jesen s tropinami, da bi izdelal iz njih kis. Polovico tropin je že bil spravil iz jame. Dne 9. marca bi se naj delo izpraznjevanja nadaljevalo. Po lestvi je splezal v jamo 25letni brezposelni delavec Franc Rozman iz Dol pri Brežicah. Oglikov dvokis ga je takoj omamila. Na položaj mu je priskočil 67letni Žgank Franc, uslužben pri Janiču, ki se je tudi zgrudil nezavesten. Onesvestili so se še trije, ki so hoteli pomagati. Uspešno se je oprijel rešilnega dela še le 24letni šofer Anton Ledinek, ki se je

spustil v jamo z mokro brisačo okrog ust. Na mesto nesreče pribrzeli zdravnik je rešil življenje dvema iz jame prinešenema, dvema in sicer Žganku in Rožmanu, ni bilo mogoče več pomagati, ker sta bila mrtva.

Ogenj uničil gospodarsko poslopje. V noči na 7. marca je popolnoma upepelil požar leseno gospodarsko poslopje posestniku Francu Urbancu na Ježici na Kranjskem. Zgorela je tudi krma, orodje in kokoši. V nevarnosti sta bili zraven stoječa hiša ter gostilna.

Smrti otroka vsled opeklin. V Reštaju pri Rajhenburgu je padla Zinpolletna rudarjeva hčerka na razbeljen štedilnik ter se tako opekla, da je umrla koj po prepeljavi v bolnico.

Vlak mu je odrezal obe nogi. Finančni starešina Franc Fugger, stanujoč v Domžalah, je bil zaposlen na carinarnici v Ljubljani. Dne 5. marca se je pripeljal z dopoldanskim vlakom na dom, a vlak nazaj v Ljubljano je toliko zamudil, da je ta že bil v teku, ko se je nanj pognal g. Fugger. Skok je bil tako nesrečen, da je ubogi oče sedmero otrok padel pod kolesa, ki so mu odrezala obe nogi. V groznem položaju so prepeljali reveža v ljubljansko bolnišnico.

Razne novice.

Delci monštrance in patene v ribniku. Te dni je šla delavska žena s svojimi otroci nabirat dračje v Betnavski gozd pri Mariboru. Njen štiriletni sinček je zapazil v ribniku svetlikajoče se predmete. Prišel je še zraven en delavec, ki je privlekel iz ribnika s kolom razbite svetle dele, ki so še bili povrh okrašeni s pisanimi kamenčki. Najdeno je dobil v roke mariborski pasar g. K. Tratnik. G. Tratnik je koj spoznal, da gre za dele monštrance in patene. Policija je najdeno zaplenila. Brž se je zvedelo, da so najdeni predmeti od patene in monštrance, ki sta bili vkrađeni pred kratkem iz farne cerkve v Rušah. Vlomilci so mislili, da je vse zlato, a je le iz medi in pozlačeno. Ko so se prepričali, da po vlomu odnešeno